

Prof. dr hab. Jacek Zdybel
Akademia Sztuk Pięknych
w Gdańsku
dziedzina: sztuki plastyczne

Gdańsk, 23.01.2022

Recenzja

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego
pana **mgr. Sebastiana Bożka**
w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki,
dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki,
wszczętym przez Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie

Podstawowe dane o doktorancie

Pan mgr Sebastian Bożek urodził się w roku 1988 w Krakowie. W latach 2007–2012 studiował w ASP w Krakowie na Wydziale Malarstwa. Dyplom w Pracowni malarstwa pod kierunkiem prof. L. Misiaka. W latach 2014–2015 odbył studia podyplomowe na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie w zakresie „Kreatywne przetwarzanie obrazu cyfrowego”. Studia doktoranckie na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie w latach 2015–2018. W czasie studiów doktoranckich udział w programie Erasmus+ w latach 2017/2018 na Wydziale sztuk pięknych Uniwersytetu w Granadzie i w roku 2018 w Budapeszcie. Obecnie – od roku 2019 – zatrudniony w Instytucie malarstwa i edukacji artystycznej Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Przez ostatnie lata, jak sam to określa, pracuje jako animator i edukator artystyczny. Jego dorobek zarówno artystyczny jak i pedagogiczny przedstawiony w autoreferacie – w mojej opinii – zaświadcza o dużym zaangażowaniu i determinacji w kształtowanie swojej przyszłości związanej ze sztuką oraz pracą dydaktyczną.

Ocena dorobku twórczego artystycznego i dydaktycznego

Nie będę wymieniał wszystkich wystaw, działań, partycypacji w projektach czy uczestnictwach w konkursach. Jest to dokładnie udokumentowane w materiałach przewodowych pana Sebastiana Bożka. Działalność Sebastiana Bożka związana z przestrzenią publiczną spowodowała, że doktorant nie jest zupełnie anonimową dla mnie osobą. Ze względu na specyfikę działań i zainteresowań artystycznych, swoistą hermetyczność, nasze drogi wielokrotnie się już krzyżowały. Nie wiąże się to z moim zaangażowaniem osobistym w działania doktoranta, a raczej jest to dla mnie kolejna komisja, w której występuję, jako osoba oceniająca jego działalność. Piszę o tym, ponieważ poprzednie nasze „spotkania”, zakończone „pozytywnie” dla zainteresowanego,

zwróciły moją uwagę na artystę – Sebastiana Bożka. Uczestniczyłem w trzech komisjach oceniających projekty konkursowe związane z przestrzenią publiczną na terenie Gdańska wśród których były/uczestniczyły (uczestnictwo anonimowe – godło) w konkursach projekty pana Sebastiana Bożka. We wszystkich tych konkursach jego projekty zostały zakwalifikowane do realizacji. Koperty z nazwiskami otwarto, nazwisko-osoba, stała się przedmiotem dyskusji. Ostatni projekt konkursowy - projekt elewacji Biblioteki PAN w Gdańsku został jednogłośnie wybrany spośród 24 zakwalifikowanych do oceny prac. Piszę o tym nie dla tego by usprawiedliwić moją znajomość z panem Bożkiem, jest to udokumentowane w materiałach źródłowych publikowanych w Internecie, ale przede wszystkim by zaświadczyć o jego dorobku artystycznym/twórczym, z którym miałem bezpośredni kontakt i mogłem go „pozytywnie” skonfrontować z innymi pracami.

Z dużą przyjemnością zapoznałem się z dokumentacją fotograficzną doktoranta obejmującą dorobek od ukończenia studiów jak i autorską analizą tych dokonań zamieszczoną w pracy doktorskiej, co w mojej ocenie należy podkreślić zwłaszcza w kontekście prowadzonego postępowania. Zwróciło moją uwagę i to chciałbym również podkreślić, umiejętne dzielenie zaangażowania na działalność w tzw. „sferze publicznej i galeryjnej” artysty. Synergia tych sfer owocuje ciągłym poszukiwaniem nowych działań formalnych (technologii artystycznych), jak i źródeł inspiracji twórczych.

Oczywiście, pracy dydaktycznej nie jestem w stanie ocenić w sposób obiektywny (rzeczywisty) a jedynie przyjąć i zaakceptować ocenę pośrednią rady programowej wszczynającej postępowanie doktorskie.

Ocena pracy doktorskiej

Magister Sebastian Bożek przedstawił do oceny pracę teoretyczną zatytułowaną „Stadtschaft – wielowarstwowy obraz relacji człowieka z przestrzenią miejską. Poszukiwanie metod badawczych w odniesieniu do dzielnicy Kazimierz w Krakowie.” oraz dokumentację (w procesie) przygotowywanej realizacji artystycznej dzieła „Stadtschaft – wielowarstwowy obraz relacji człowieka z przestrzenią miejską” w postaci dwóch prac – projektów artystycznych. Co bardzo istotne w moim rozumieniu, diametralnie różnej formie artystycznej i prezentowanych w różnych obszarach przestrzeni publicznej. Jedna część to obiekt, jak sam artysta go określa „instalacja w formie asamblażu, w której formy przestrzenne (wykreowane i znalezione) przeplatają się z warstwą malarską” prezentowanej „na ścianie podwórza przy ul. Starowiślniej 49” – części wspólnej (prywatnej) dla mieszkańców sąsiadujących z tą przestrzenią kamienic. Druga część, wideo instalacja prezentowana w zamkniętym zaciemnionym pomieszczeniu jak sam artysta określa „najlepiej na planie prostokąta” (...) w którym „odbiorca będzie mógł poruszać się(...) wyznaczonym traktem, zdefiniowanym przez rozgraniczające listwy na podłodze”. Ta część prezentacji pracy doktorskiej odbędzie się w przestrzeni publicznej (zakładam, że będzie to galeria, pracownia na terenie uczelni lub inne tego typu pomieszczenie). Zwrócił to moją uwagę i jednocześnie pobudziło do pewnych spekulacji:

- Czy artysta zaangażował świadomie mieszkańców w realizację swojego projektu? Zakładam, że musiał od nich uzyskać zgodę na

tego typu interwencję.

- Jakie przewidział/zakładał skutki ich partycypacji?
- Czy próbował ich (sąsiadów) w jakiś sposób „wciągnąć” w idee projektu?
- Czy te rozmowy poszerzyły jego (twórcy) zamiar artystyczny?

Wydaje się to ważne, ponieważ, z opisu wynika, iż nie jest to tylko chwilowa interwencja związana z ekspozycyjnym pomysłem artysty, ale coś co pozostawi skutki na dłuższy czas w postaci muralu jaki się tam powstanie - jako dopełnienie kompozycji. Trwała realizacja w przestrzeni prywatnej danej zbiorowości nie jest zjawiskiem częstym i bardziej bym się spodziewał w tym miejscu realizacji projektu wirtualnego (wideo instalacji). Oba projekty szeroko opisane i zilustrowane w pracy doktorskiej, tworzą „swoiste ramy” ich odczytania i interpretacji. Zwrócę tu uwagę na niepotrzebne w mojej opinii, bardzo kontekstowe nawiązywanie doktoranta do pracy teoretycznej i prowadzonych tam rozważań. Zauważa w ten sposób możliwość odbioru prac do formy ilustrującej tekst doktoratu. Uważam, że podporządkowywanie ich takiej regule, zubaża ich potencjał. Pozwolę sobie tutaj na mały, osobisty wtręt, przybliżający (mam nadzieję) sens mojej myśli. Kiedyś, przy moim doktoracie, wybrany przeze mnie recenzent profesor Jerzy Krechowicz użył podobnego określenia wobec moich prac: „jeszcze ich nie zrobił, a już je nazwał i okaleczył”.

Moją recenzję świadomie rozpocząłem niejako od końca, czyli rozważań na temat pracy artystycznej która jest w czasie formowania. Jestem jednak przekonany, że to działania artystyczne w jakie świadomie angażował i angażuje się pan Sebastian Bożek wpłynęły na kształtowanie się jego poszukiwań teoretycznych i są one dopełnieniem formalnym artysty i jego intuicji. Niezbędnym jednak dodatkiem by pełnić rolę nauczyciela akademickiego/uniweryyteckiego.

Tak więc może słów parę o tekście samego doktoratu.

Rozprawa jest pracą bardzo dobrze przemyślaną i skonstruowaną. Autor wykazuje się erudycją oraz swobodą w łączeniu różnorodnych dziedzin naukowych, znajomością i rozumieniem zdarzeń historycznych, artystycznych i kulturowych. Jej konstrukt, jak również sposób argumentacji jest bardzo rzeczowy i wskazuje na szeroki zakres zainteresowań doktoranta. Chwilami nawet przytłaczający i rodzący pytania: czy jak na jedną osobę i jeden projekt to nie za dużo? Przeprowadzona tak gruntowna wivisekcja zarówno tematu jak i własnego w nim zakorzenienia może rodzić uczucie nadmiaru i zagubienia.

Nie jest to problem autora a raczej czytelnika i z tego powodu młody artysta nie powinien czuć dyskomfortu.

Zwraca również uwagę bardzo odautorski sposób pisania tekstu. Kreowany niejako wobec (swojego) powstającego dzieła artystycznego. Cytowane teksty (teorie) nie dominują tego przekazu a raczej bardzo celnie i świadomie podkreślają jego autorską indywidualność. Praca ta dzięki swojej rozpiętości jest dobrym asumptem do podjęcia bezpośredniego dialogu z autorem lub jego pracami. Wysoko oceniam jej poziom i zawartość merytoryczną.

Konkluzja

Dorobek artystyczny, osiągnięcia twórcze, jak również dorobek dydaktyczny Pana mgr. Sebastiana Bożka wnoszą bardzo autorski sposób widzenia i interpretacji rzeczywistości a przez to istotny wkład w rozwój sztuki współczesnej.

Niniejszym stwierdzam, że przedstawiona rozprawa doktorska spełnia warunek określone ustawą o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, stawiany kandydatom ubiegającym się o uzyskanie stopnia doktora sztuki.

W związku z powyższym stwierdzam, że pan mgr Sebastian Bożek zasługuje na przyznanie stopnia doktora.

Z poważaniem
prof. dr hab. Jacek Zdybel

